RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 27 februari 2017 met nummer RvVb/S/1718/0578 in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0848/S

Verzoekende partijen

- 1. de bvba J.B.K.
- 2. de byba **DOBO FARMA**
- 3. de cvba NADRO
- 4. de byba ORTHOCENTER-COLTURA-MORLET
- 5. de heer Hans VAN BEEK
- 6. de byba ESSEPI
- 7. de byba **HAMESU**

vertegenwoordigd door advocaat Jürgen DE STAERCKE

met woonplaatskeuze op het kantoor te 9550 Herzele (Hillegem),

Dries 77

Verwerende partij

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van

het departement Omgeving, afdeling Vlaams-Brabant

vertegenwoordigd door advocaat Michiel VAN DIEVOET

met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56

Tussenkomende partijen

1. de nv AQUAFIN

vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS

met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten

57

2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

GRIMBERGEN

vertegenwoordigd door advocaten Günther L'HEUREUX en Roel

MEEUS

met woonplaatskeuze op het kantoor te 1200 Brussel, Gulledelle 96,

bus 3

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 september 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 29 juni 2017.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de "aanleg van gescheiden RWA- en DWA-streng; bufferbekkens, doorpersing riolering, openbreken en heraanleg van wegenis en pleinen, rooien en heraanplanten van bomen" op de percelen gelegen te 1850 Grimbergen, Antwerpselaan zn, Boechoutlaan zn, Gemeenteplein zn, Jan Mulsstraat zn, Kloosterstraat zn, Pastorijstraat zn, Sint-Amandsplein zn, Victor Soensstraat zn, en Wemmelsestraat zn, met als kadastrale omschrijving Grimbergen, vierde afdeling, sectie A, nummers 109 en 568.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 12 december 2017 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 13 december 2017 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partijen met beschikkingen van 18 december 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en heeft het administratief dossier reeds neergelegd in het kader van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De argumentatie van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 23 januari 2018.

Advocaat Jürgen DE STAERCKE voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Roel MEEUS voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De eerste tussenkomende partij dient op 19 december 2016 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de aanleg van gescheiden RWA- en DWA-streng; bufferbekkens, doorpersing riolering, openbreken en heraanleg van wegenis en pleinen, rooien en heraanplanten van bomen" op de percelen gelegen te 1850 Grimbergen, Antwerpselaan zn, Boechoutlaan zn, Gemeenteplein zn, Jan Mulsstraat zn, Kloosterstraat zn, Pastorijstraat zn, Sint-Amandsplein zn, Victor Soensstraat zn, en Wemmelsestraat zn, met als kadastrale omschrijving Grimbergen, vierde afdeling, sectie A, nummers 109 en 568.

De percelen liggen, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle – Vilvoorde - Asse', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, deels in een woongebied, deels in een bufferzone, deels in een strook aangeduid als bestaande autosnelweg en deels in een strook aangeduid als bestaande hoofdverkeerweg.

De percelen liggen ook in beperkte mate binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 1 'J. Van Elewijckstraat – Strombeek', goedgekeurd op 20 november 1961, en zoals laatst herzien bij ministerieel besluit van 24 augustus 2006, in een zone voor openbare wegenis.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 februari tot en met 29 maart 2017, dienen de verzoekende partijen een van de zeven bezwaarschriften in.

De verwerende partij verleent op 29 juni 2017 als volgt de stedenbouwkundige vergunning:

"...

<u>BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG EN DE BELEIDSMATIGE</u> GEWENSTE ONTWIKKELINGEN

Feitelijk uitzicht en de toestand van de plaats waar de werken of handelingen worden gepland;

Er wordt voorzien in de aanleg van riolering en wegenis in volgende straten; Jan Mulsstraat, Wemmelsestraat, Gemeenteplein, Sint-Amandsplein, Sint-Amandsstraat, Pastorijstraat en Kloosterstraat. Deze straten vormen het centrum van Strombeek. deel van Grimbergen. Er komt voornamelijk gesloten bebouwing voor; het gaat om een dichtbebouwd verstedelijkt woongebied.

De wegenis bestaat in de Jan Mulsstraat (breedte 7m), Wemmelsestraat (breedte 6m) en Kloosterstraat (breedte 6,50m) uit asfalt. De voetpaden zijn uitgevoerd in betontegels en betonstraatstenen.

Het gemeenteplein is in bestaande toestand als parkeerplein met groene zone ingericht.

De wegenis heeft een breedte variërend tussen circa 7m en 10,5m en is uitgevoerd in betonplaten. De voetpaden en parkeerzones zijn voorzien in betontegels en betonstraatstenen. Op het plein staan verschillende bomen.

Het Sint-Amandsplein is als parkeerplein ingericht. De wegenis (breedte circa 5m) is aangelegd in betonstraatstenen en kassei. De parkeerplaatsen op het plein zijn uitgevoerd in kassei. de parkeerplaatsen in de straat aan de achterkant van de kerk zijn uitgevoerd in betonstraatstenen. De voetpaden zijn steeds in betontegels. Er komt een groot aantal bomen voor op het Sint-Amandsplein. Het plein sluit aan op de trappenpartij aan de kerk. De Sint-Amandsstraat is aangelegd in betonstraatstenen. De rijweg heeft een breedte van circa 6m. Ter plaatse van de bushaltes zijn stroken met een breedte van 3m voorzien in kassei. De parkeerplaatsen en voetpaden zijn in betonstraatstenen. Er is een openbare toilet aanwezig.

De A12 is een belangrijke autostrade.

Het voorwerp van de aanvraag bestaat uit:

- Aanleg van een nieuw gescheiden stelsel (RWA- en DWA-streng), deels door aanleg nieuwe riolering, deels door renovatie bestaande riolering;
- Aanleg ondergrondse betonnen bufferbekkens op het St-Amandsplein en het Gemeenteplein;
- Doorpersing van riolering onder de autosnelweg A12;
- Opbreken van de wegenis en pleinen; Heraanleg van de wegenis en pleinen; Rooien en heraanplant van bomen.

Doel van de werken:

Het doel van het project is de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel waarbij de verharde oppervlakte optimaal afgekoppeld wordt. Met deze werken wordt ook de bovenbouw opnieuw heringericht conform het masterplan van de gemeente Grimbergen voor het dorpscentrum van Strombeek.

HISTORIEK

<u>-</u>

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN</u>

<u>Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften</u>

(...)

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

het gewestplan HALLE - VILVOORDE - ASSE (KB 07/03/1977) en het Bijzonder Plan van Aanleg nr. 1 Strombeek-Bever (herzien op 24/08/2006).

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften van het woongebied, een bestaande autosnelweg, een bestaande hoofdverkeersweg en de 'zone voor openbare wegenis' van het Bijzonder Plan van Aanleg nr. 1 Strombeek-Bever (herzien op 24/08/2006).

De aanvraag strijdt met de geldende voorschriften van een bufferzone.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Volgens art. 4.4.7. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften.

Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

Het uitvoeringsbesluit bij dit artikel is het "Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2. tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening".

Volgens art. 3 §1 van dit besluit worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen beschouwd die betrekking hebben op:

(...)

9° de aanleg, wijziging of uitbreiding van ondergrondse leidingen die voor het openbaar net bedoeld zijn, en voorzieningen voor het verzamelen en afvoeren van hemel-,oppervlakteen afvalwater en de bijbehorende kleinschalige infrastructuur, zoals controlepunten, pompen overslagstations;

(...)

14° werfzones en tijdelijke (grond)stockages met het oog op de uitvoering van de handelingen, vermeld in punt 1° tot en met 13°.

De werken die gebeuren in de bufferzone kunnen worden vergund op basis van voornoemde afwijkingsbepalingen.

VOORSCHRIFTEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN

De gewestelijke, provinciale en gemeentelijke verordeningen zijn van toepassing.

ANDERE ZONERINGSGEGEVENS

De aanvraag heeft ook betrekking op het Sint-Amandsplein waar het beschermd monument 'Oorlogsgedenkteken gelegen op het Sint-Amandsplein 1' ligt (beschermd bij M.B. d.d. 22/02/2013).

EXTERNE ADVIEZEN

(...)

ARCHEOLOGIENOTA

(...)

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente GRIMBERGEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek.

Het vond plaats van 28/02/2017 tot 29/03/2017.

Er werden 7 bezwaarschriften ingediend en geen petitielijsten.

Hierna wordt de inhoud van de bezwaren opgelijst.

De bespreking en beoordeling over de inhoud van de bezwaren, zoals in casu geschied is door de gemeente Grimbergen, die als lokale overheid het best geplaatst is dit te doen, wordt hierbij volledig bijgetreden.

BEZWAAR

Algemene/juridische bezwaren

De bij de aanvraag gevoegde project M.E.R.screeningsnota is duidelijk onvoldragen. In de discipline 'mens' besteedt de screeningsnota niet de minste aandacht aan het aspect 'verkeer, hoewel de aanvraag in wegenis voorziet en het aangevraagde een zware impact zal hebben op de mobiliteit binnen het aangevraagde. Bij de aanvraag is geen MOBER gevoegd, zelfs niet in een beperkte vorm van een mobiliteitstoets. In de discipline 'cultureel erfgoed' zwijgt de nota in alle talen over het archeologisch potentieel dat zich onder het Sint-Amands- en Gemeenteplein bevindt. Tevens verzwijgt de nota dat blijkens de Popp kaart één van de bufferbekkens een gedeelte van de voormalige tuin van de Pastorie zal vernietigen. Gelet op de onvolledigheid van de screeningsnota, dient de aanvraag als onvolledig en dus onontvankelijk te worden beschouwd.

vergunning moet noodzakelijkerwijze worden geweigerd omwille van het feit dat de procedure voorzien in artikelen 27 en 28 van de Wet op de buurtwegen niet werd doorlopen. De aanvraag voorziet onder meer in het opbreken en in de heraanleg van wegenis, al blijken sommige wegen volgens de Atlas der Buurtwegen het statuut van buurtweg te hebben. In verband met het Gemeenteplein, de Jan Mulsstraat, de Hendrik Drapsstraat, de Victor Soensstraat en de Wemmelsestraat kan onder, meer worden verwezen buurtwegen nr. 14,15,16,31 en 32. De aanvraag herziet het tracé van de wegenis, voorziet in een wijziging van de circulatie waardoor de bestemming van de wegenis wordt gewijzigd (zo wordt het Gemeenteplein verkeersluw gemaakt) enzovoort. Nochtans werd op heden niet de procedure voorzien in

BESPREKING EN BEOORDELING

De project M.E.R. screeningsnota kon bijkomend verwijzen naar het door de gemeenteraad goedgekeurd mobiliteitsplan in de zitting van 26 februari 2015,. waarin de leefbaarheid voor het gehele gebied werd vooropgesteld en een positief effect voor de discipline 'mens' wordt beoogd.

Op archeologisch vlak kon er bijkomend verwezen worden naar de bekrachtigde archeologienota, die de effecten op het vlak van de archeologie behandelt.

Het bezwaar is gedeeltelijk gegrond

Het tracé van vermelde wegenis wordt niet gewijzigd of verlegd, enkel het gebruik wordt op enkele plaatsen aangepast, wat niet onder de wetgeving van de buurtwegen valt. Het bezwaar is ongegrond. artikelen 27 en 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen doorlopen om de betrokken buurtwegen te wijzigen of te verleggen.

De aanvraag dient te worden geweigerd bevoegdheidsoverschrijding. beheer van buurt- en gewone gemeentewegen valt onder de bevoegdheid van de gemeente als wegbeheerder. Binnen de gemeente is het de gemeenteraad die op grond van haar bevoegdheid volheid van (artikel Gemeentedecreet) bevoead is to besluiten of nieuwe straten worden aangelegd of oude worden verbreed, evenals te beslissen over de uitrusting, de tracéwijziging of opheffing van verkeerswegen. In de aanvraag beperkt AQUAFIN NV zich geenszins tot de riolering, maar eigent AQUAFIN zich de bevoegdheid toe die aan de gemeente als wegbeheerder toekomt. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van Aquafin maar van de gemeente om te beslissen of nieuwe straten worden aangelegd of oude worden verbreed, evenals te beslissen over de uitrusting, de tracéwijziging of opheffing van verkeerswegen. Voor wat buurtwegen betreft, kan, zoals eerder uiteengezet, worden verwezen naar de wet op de buurtwegen, inzonderheid artikelen 27 en 28. Hoe dan ook is slechts de wegbeheerder bevoegd een vergunningsaanvraag in te dienen in zoverre de aanvraag beheersbevoegdheid van de wegbeheerder raakt.

Dit dossier wordt conform artikel 4.2.25. van de Vlaamse Codex, Ruimtelijke Ordening behandeld. dat bepaalt dat als stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, de gemeenteraad een beslissing moet nemen over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over vergunningsaanvraag. Voorliggend dossier is voorgekomen op de gemeenteraad van 27 april 2017. Het bezwaar is ongegrond.

Zoals voornoemd heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen een voorwaardelijk gunstig advies verleend op 18/04/2017.

Ingevolge de ingediende bezwaren geeft het schepencollege een gunstig advies op voorwaarde dat de heraanleg van het Gemeenteplein uit de vergunning wordt gesloten.

Ook stelt de gemeente als voorwaarden dat het advies van de milieuambtenaar van de gemeente Grimbergen van 23 februari 2017 strikt wordt nageleefd alsook het advies van de mobiliteitsambtenaar van de gemeente Grimbergen van 20 maart 2017.

Het advies dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning. Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

Los van het advies van de gemeente wordt ingevolge voorgaande bespreking van de bezwaren aan de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning gekoppeld dat de parkeerstrook ter hoogte van Wemmelsestraat huisnummer 48 wordt geschrapt.

De gemeenteraad van de gemeente Grimbergen keurde op 27/04/2017 de zaak der wegen goed met uitsluiting van de heraanleg van het Gemeenteplein,

WATERTOETS

(...)

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijsten gevoegd als bijlage I en bijlage II van het Project-m.e.r.-besluit, wel op de lijst als bijlage III van het Project-m.e.r.-besluit.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt.

De aanvraag is gelegen te Grimbergen.

Huidige aanvraag voorziet in Project 22.254 - Afkoppeling Strombeek - fase 1: aanleg van gescheiden RWA- en DWA-streng; bufferbekkens, doorpersing riolering, opbreken en heraanleg van wegenis en pleinen, rooien en heraanplanten van bomen.

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt. Rekening houdende met de aard van het project, de ruimtelijke context en de relatie tot de omgeving, waarbij geen aanzienlijke effecten op kwetsbare gebieden te verwachten zijn, kan geconcludeerd worden dat er ten gevolge van het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

NORMEN EN PERCENTAGES BETREFFENDE DE VERWEZENLIJKING VAN EEN SOCIAAL OF BESCHEIDEN WOONAANBOD

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

(...)

- functionele inpasbaarheid

De aanvraag is functioneel inpasbaar in het woongebied, een bestaande autosnelweg, een bestaande hoofdverkeersweg, de 'zone voor openbare wegenis' van het Bijzonder Plan van Aanleg nr. 1 Strombeek-Bever (herzien op 24/08/2006) en een bufferzone.

- mobiliteitsimpact

De wegenis wordt mee met de rioleringswerken aangepast conform het masterplan van de gemeente Grimbergen voor het dorpscentrum van Strombeek.

Materiaalgebruik: de wegenis wordt in het hele projectgebied in asfalt voorzien, de parkeerplaatsen in kassei en de voetpaden en pleinen in gezaagde kasseien.

De Jan Mulsstraat, Wemmelsestraat en Kloosterstraat, worden heraangelegd als enkelrichtingstraat, conform het mobiliteitsplan, met langsparkeren langs beiden zijden.

De rijwegbreedte voor deze straten bedraagt telkens 3,50 m. Aan het begin van de parkeervakken wordt op regelmatige afstand een boom voorzien. Het gedeelte van de Wemmelsestraat tussen het gemeenteplein en de Verbeytstraat zal enkel door bussen gebruikt mogen worden, conform het mobiliteitsplan.

Het Sint-Amandsplein en de Sint-Amandsstraat worden volledig heringericht. Het plein zelf wordt uitgevoerd als een verkeersluwe zone: rondom het plein is de wegenis alleen toegankelijk voor busverkeer. Daarbij wordt een bushalte met perron gerealiseerd op het plein. In bestaande toestand ligt de bushalte langs de noordelijke zijde van het plein. In het nieuwe ontwerp zal de bushalte gelegen zijn langs de oostelijke zijde van het plein, ter hoogte van huisnummer 42. Op het Sint-Amandsplein wordt een grote parkeerzone met 56 plaatsen voorzien, Daarnaast wordt voldoende open ruimte behouden voor de standhouders van de markt. Om het plein toegankelijk te houden voor de markt werden de hellingen op het plein eveneens beperkt. Aan het plein wordt een ruimte voorzien naar waar de bestaande frituur kan verplaatst worden. Het bestaande openbaar toilet wordt omgevormd tot een modern sanitair blok binnen de bestaande ruimte.

Gezien het project wordt uitgevoerd in een stedelijke omgeving worden naast de asfaltweg en eventuele parkeerstroken steeds voetpaden tot tegen de gevel voorzien.

Gezien de ligging van de deelgemeente Strombeek-Bever, heeft deze vaak te kampen met sluipverkeer doorheen de woongebieden en het centrumgebied. De gemeente wenst het doorgaand verkeer doorheen het centrumgebied te beperken door een nieuwe circulatieplan te implementeren.

De volgende uitgangspunten zijn gebruikt bij de opmaak van het circulatieplan:

- de wegencategorisering;
- principes uit het masterplan voor Strombeek-Bever;
- maximale bereikbaarheid van randparkings en attractiepolen;
- het evenwicht tussen bereikbaarheid van bewoners en handelaars enerzijds en het maximaal weren van doorgaand verkeer doorheen het centrum anderzijds.

Specificaties betreffende het circulatieplan worden toegelicht op pg. 51 van het mobiliteitsplan Grimbergen.

Parkeerconcept Strombeek:

Het parkeerplan gaat uit van een uitbreiding van de zones voor geregeld parkeren met een duidelijk parkeergeleidingsysteem voor de pleinen met parkeergelegenheid. Het parkeeraanbod blijft identiek aan de huidige situatie. Er worden dus geen wijzigingen doorgevoerd aan de parkeerbalans, zoals ook aangetoond wordt door het onderzoek.

Deze parkeerregulering beperkt de behoefte aan extra parkeerplaatsen.

Het betreft de aanbeveling om een gedifferentieerd parkeerbeleid te implementeren in Strombeek-Bever waarbij er maatregelen genomen worden met betrekking tot de parkeerregulering. Er dienen dus maatregelen genomen te worden die beperkingen opleggen aan het gebruik van een parkeerplaats. Strombeek-Bever kan opgedeeld worden in zeven verschillende zones. De zones zijn verschillend van elkaar en hebben elk hun specifieke vraag naar parkeerplaatsen:

 Zone 1 betreft het centrum van Strombeek-Bever inclusief de pleinen met parkeergelegenheid gelegen aan de rand van het centrum. De doelstelling is om zo dicht mogelijk in het centrum het kort parkeren te faciliteren en vooral het gebruik van de pleinen met parkeergelegenheid aan te moedigen voor langparkeerders. Het betreft dus de aanbeveling om hier het parkeren te beperken in tijd.

- Zone 2 en zone 5 betreffen voornamelijk een woonzone. Bij de implementatie van beperkt parkeren in tijd in het centrumgebied betreft het de aanbeveling om erop toe te zien dat de langparkeerders hun wagen niet kunnen stallen in zone 2. Op deze manier zou de parkeerdruk zich verplaatsen van zone 1 naar zone 2.
- Zone 3, zone 6 en zone 7 zijn sterk gevoelig aan een parkeerdruk vanuit het Brusselse en door de aanwezigheid van de grote attractiepolen. Gezien het nieuwe parkeerbeleid in Brussel wordt er vaak overlast van langparkeerders ervaren op grondgebied van Grimbergen. Het parkeren van eigen bewoners en bezoekers van Grimbergen dient voorrang te krijgen in deze gebieden.
- Zone 4 betreft de parking Singel. Het gebruik van deze parking dient aangemoedigd te worden als alternatief voor het langparkeren door bezoekers van het centrum van Strombeek-Bever. Het betreft de aanbeveling om deze parking niet te beperken in tijd.

Op korte termijn zal een beleid worden ingevoerd waarbij het regime van verschillende zones nog bepaald zal worden. Er worden ook parkeerplaatsen voorzien voor max. 30 minuten parkeren ter hoogte van handelszaken alsook parkeerplaatsen voor personen met beperkte mobiliteit. Het parkeerconcept Strombeek met een visualisatie van de opdeling parkeerzones wordt toegelicht op pg. 62 en 63 van het mobiliteitsplan Grimbergen.

Er dient vermeld te worden dat de heraanleg van het openbaar domein, aangepast conform het masterplan, een beperkte impact op de mobiliteit zal veroorzaken, deze zal slechts tijdelijk en aldus aanvaardbaar zijn.

Specifiek dient in dit verband te worden opgemerkt dat de voorliggende plannen voor de heraanleg van het Gemeenteplein niet meer beantwoorden aan de actuele visie. Het college van burgemeester en schepen wenst het Gemeenteplein immers in te richten ais een plein met voorzieningen voor kort parkeren en leveringen bereikbaar komende vanuit Grimbergen, zonder dat doorgaand verkeer over het plein mogelijk wordt gemaakt, behalve voor openbaar vervoer. Het college van burgemeester en schepenen wenst onder het Gemeenteplein tevens een ondergrondse betalende parking voor ca. 100 voertuigen te realiseren.

Rekening houdend hiermee wordt zoals voornoemd de heraanleg van het Gemeenteplein uit de huidige vergunning gesloten.

De mobiliteitsimpact is aanvaardbaar.

- schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid De schaal en het ruimtegebruik van het project sluiten aan bij de bestaande omgeving en zijn aldus aanvaardbaar.
- visueel-vormelijke elementen

De wegenis wordt in het hele projectgebied in asfalt voorzien, de parkeerplaatsen in kassei en de voetpaden en pleinen in gezaagde kasseien. Het project voorziet een groot aantal nieuwe bomen en op de pleinen wordt eveneens voldoende groen voorzien.

De aanvraag is visueel-vormelijk aanvaardbaar.

cultuurhistorische aspecten

//

- het bodemreliëf

Er wordt een terrein voor grondverbetering voorzien ter hoogte van de Villegas de Clercampstraat, kadastraal gekend als afdeling 4 sectie A nr. 109K, met een oppervlakte van 2417 m².

Dit terrein dient te worden hersteld in haar oorspronkelijke staat binnen de drie maanden na het beëindigen van de hierbij vergunde werken.

De tijdelijke wijziging aan het bodemreliëf is aanvaardbaar.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen
Het doel van het project is de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel waarbij de
verharde oppervlakte optimaal afgekoppeld wordt. Met deze werken wordt ook de
bovenbouw opnieuw heringericht conform het marterplan van de gemeente Grimbergen
voor het dorpscentrum van Strombeek. Gezien de ligging van de deelgemeente
Strombeek-Bever, heeft deze vaak te kampen met sluipverkeer doorheen de
woongebieden en het centrumgebied. Door het doorgaand verkeer doorheen het
centrumgebied te beperken en het nieuwe circulatieplan te implementeren zal de
bestaande hinder verdwijnen.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering. blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving. (...)

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager(s).

Volgende werken en handelingen worden (expliciet) uitgesloten uit de vergunning:

- -de heraanleg van het Gemeenteplein.
- -de parkeerstrook ter hoogte van Wemmelsestraat huisnummer 48.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partijen, alsook de bvba NANCY MORLET, vorderden eerder, met een aangetekende brief van 22 augustus 2017, de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de nu bestreden beslissing.

Met het arrest van 6 september 2017 met nummer RvVb/UDN/1718/0025 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij gebrek aan uiterst dringende noodzakelijkheid.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is slechts aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. Dergelijk onderzoek is slechts nodig wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Ernstige middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in dit middel de schending in van artikel 1, 5° en van artikel 2, §§6 en 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: MER-besluit), van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling) en van artikel 4.7.26, §3 VCRO.

Naar het oordeel van de verzoekende partijen is de project-m.e.r.-screeningsnota die bij de aanvraag werd gevoegd 'onvoldragen'. Onder de discipline 'mens' zou de screeningsnota niet de minste aandacht besteden aan het aspect 'verkeer', hoewel de aanvraag in wegenis voorziet en het aangevraagde een zware impact zal hebben op de mobiliteit binnen het projectgebied.

Het antwoord op het, aan het eerste middel, gelijkluidend bezwaar van de verzoekende partijen in het kader van het openbaar onderzoek, is naar hun oordeel niet ernstig. De daarin opgenomen doorverwijzing naar het goedgekeurde mobiliteitsplan is volgens de verzoekende partijen niet dienstig aangezien een dergelijk plan nooit een document kan zijn waarin voor een concreet vergunningsdossier *in concreto* wordt aangegeven of er aanzienlijke effecten voor mens en milieu te verwachten zijn. Voor het overige is de m.e.r.-screening volgens de verzoekende partijen in de bestreden beslissing louter beschreven aan de hand van een stijlclausule. De verzoekende partijen zijn van oordeel dat het gebrek waarmee de project m.e.r.-screeningsnota behept is, in de bestreden beslissing niet werd rechtgezet door een afdoende beoordeling van de milieueffecten en dit nog los van de vraag of dit nog wel mogelijk is.

Gelet op de onvolledigheid van de screeningsnota moest de aanvraag naar het oordeel van de verzoekende partijen als onvolledig en dus onontvankelijk worden beschouwd. De aanvraag kon volgens hen dan ook niet vergund worden zodat de bestreden beslissing onwettig is.

2.

Aan de hand van haar nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing werpt de verwerende partij in eerste instantie het gebrek aan belang bij het middel in hoofde van de verzoekende partijen op. Onder verwijzing naar artikel 35, laatste lid DBRC-decreet stelt zij dat de verzoekende partijen niet aantonen dat zij benadeeld worden door de ingeroepen onwettigheid. De nadelige weerslag van de vermeende vermindering van het aantal parkeerplaatsen op hun klantenbestand houdt volgens de verwerende partij geen verband met eventuele negatieve milieueffecten die vermeden moeten worden in het kader van de milieueffectrapportage. Hun commercieel belang, met name, meer verkeer, meer parkeerplaatsen en dus meer klanten houdt volgens de verwerende partij met dat laatste geen enkel verband.

In ondergeschikte orde, wijst de verwerende partij er in eerste instantie op dat zij in het licht van artikel 4.7.26, §3 VCRO, de vergunning niet diende te weigeren aangezien zij, op basis van de screeningsnota, niet van oordeel was dat een milieueffectrapport moest worden opgesteld. Dat oordeel volgt volgens haar helemaal niet uit de beantwoording van de bezwaren waarin enkel aangegeven werd dat bijkomend kon verwezen worden naar het mobiliteitsplan. Verder acht de verwerende partij het middel onduidelijk in zoverre in het algemeen verwezen wordt naar het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. Tot slot stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen ook niet aantonen dat een eventuele inhoudelijk lacune in de screeningsnota aanleiding zou moeten geven tot een niet-ontvankelijkheids- of weigeringsbeslissing. Zij stipt daartoe aan dat de overheid net bijkomende informatie heeft gegeven bij de beantwoording van de bezwaren.

3. In haar verzoek tot tussenkomst verduidelijkt de eerste tussenkomende partij dat voldaan werd aan de vereiste om voor het project een screeningsnota op te maken en er gekozen werd voor het daartoe bestemde modelformulier. Een afwijzing van de aanvraag als onontvankelijk of onvolledig was volgens haar dan ook niet aan de orde. Ten gronde kan volgens haar niet betwist worden dat de vergunningverlenende overheid vervolgens een screening van de milieueffecten heeft doorgevoerd. Zij verwijst daartoe naar de inhoud van de bestreden beslissing en stelt dat de eigenlijke m.e.r.-screening ook nog samen moet worden gelezen met de inhoudelijke beoordeling van het dossier. Specifiek wat het mobiliteitseffect betreft, verwijst zij *in extenso* naar de inhoud van de bestreden beslissing. Zij stelt in het licht daarvan dat ten onrechte wordt voorgehouden dat

het aspect mobiliteit niet werd onderzocht en de verwerende partij zich in de bestreden beslissing zou beperken tot stijlformules. Naar het oordeel van de tussenkomende partij is de andersluidende inschatting door de verzoekende partijen van de mobiliteitseffecten loutere opportuniteitskritiek. Zij stelt ook niet in te zien waarom bij de beoordeling daarvan niet verwezen kon worden naar het masterplan en het mobiliteitsplan. De eerste tussenkomende partij stelt dat beide documenten opgesteld werden door onderlegde studiebureaus en het resultaat zijn van uitgebreid onderzoek. Zij wijst er ook op dat het mobiliteitsplan bewust opgemaakt werd door hetzelfde studiebureau dat eerder met de voorbereiding van de vergunningsaanvraag werd belast. Naar het oordeel van de tussenkomende partij slagen de verzoekende partijen er niet in om de conclusies van dat onderzoek op een onderbouwde wijze te weerleggen. Zij stelt dat in tegendeel correct en afdoende onderbouwd geoordeeld werd dat geen MER-rapport vereist was.

4. De tweede tussenkomende partij argumenteert in haar verzoek tot tussenkomst dat onder het eerste middel, zoals ontwikkeld door de verzoekende partijen, slechts tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan worden besloten indien vast komt te staan dat de aanvraag onvolledig en dus niet ontvankelijk was. Zij wijst er op dat de verzoekende partijen de beoordeling van de projectm.e.r.-screeningsnota door de verwerende partij niet rechtstreeks bekritiseren. Ook wordt ten aanzien van die beoordeling niet de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aangevoerd. Zij stelt ook dat de verzoekende partijen niet voorhouden dat er een milieueffectenrapport moest worden opgemaakt en de vergunning om die reden had moeten geweigerd worden. De tweede tussenkomende partij wijst er op dat de schending van hoofdstuk III 'Milieueffectrapportage over projecten' van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) niet wordt aangevoerd. Zij stipt ook aan dat niet te ontkennen valt dat een project-m.e.r.-screeningsnota werd toegevoegd bij de aanvraag. In zoverre de verzoekende partijen enkel de inhoud van die nota bekritiseren, stipt de tweede tussenkomende partij aan dat de verwerende partij niet bij machte was om op basis van die inhoud tot de onvolledigheid of niet ontvankelijkheid van de aanvraag te besluiten. Louter ondergeschikt meent de tweede tussenkomende partij dat de milieueffecten in elk geval afdoende beoordeeld werden. Zij sluit zich op dat punt in essentie aan bij de weerlegging van het eerste

Beoordeling door de Raad

middel door de eerste tussenkomende partij.

Met hun eerste middel bekritiseren de verzoekende partijen de wettigheid van de bestreden beslissing in het licht van de voorgelegde m.e.r.-screeningsnota. Zij zijn van oordeel dat deze nota 'onvoldragen' is nu daarin, onder de discipline 'mens', geen aandacht werd besteed aan het aspect 'verkeer'.

2. Artikel 1, 5° MER-besluit definieert de project-m.e.r.-screeningsnota als volgt:

"5° project-m.e.r.-screeningsnota: een document waarin van een voorgenomen project wordt aangegeven of er aanzienlijke effecten voor mens en milieu te verwachten zijn."

Artikel 2, §6 en §7 van voormeld besluit stellen het volgende:

"§ 6

Voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, kan de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kan een modelformulier vaststellen voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota, vermeld in het eerste lid. In dat modelformulier worden alle gegevens opgevraagd over de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project.

§ 7

De overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag beslist geval per geval over die project-m.e.r.-screeningsnota's. Ze beslist op basis van de selectiecriteria, vermeld in bijlage II van het decreet."

Artikel 4.7.26, §3 VCRO, zoals van toepassing op de aanvraag, luidde:

"§ 3. Het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde onderzoekt of een vergunningsaanvraag ontvankelijk en volledig is. Een vergunningsaanvraag is ontvankelijk en volledig indien voldaan is aan de krachtens § 5 bepaalde ontvankelijkheidsvereisten en de dossiergegevens een onderzoek ten gronde toelaten.

Het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek wordt per beveiligde zending aan de aanvrager verstuurd, binnen een ordetermijn van dertig dagen, ingaand de dag na deze waarop de aanvraag werd ingediend. Bij gebreke hieraan wordt de procedure voortgezet. In dat geval doet de vergunningverlenende overheid uitdrukkelijk uitspraak in haar beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld. Zo ja, dan weigert ze de aangevraagde vergunning toe te kennen."

- 2. Uit het administratief dossier blijkt dat een project-m.e.r.-screeningsnota, onder de vorm van het hoger vernoemd modelformulier, werd opgemaakt. In de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van deze nota en wordt deze beoordeeld. De verwerende partij besloot op basis van die m.e.r.-screeningsnota dat een milieueffectenrapport niet vereist was bij gebrek aan aanzienlijke milieueffecten.
- 3. Nog los van de vraag of in het voorliggende geval, op basis van het middel zoals uiteengezet in het verzoek tot vernietiging, tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan worden besloten, dient de Raad vast te stellen dat, zoals ook verwoord in artikel 35 *in fine* DBRC-decreet, de verzoekende partijen belang moeten hebben bij hun middel.

Op basis van het verzoekschrift dient de Raad vast te stellen dat het belang van de verzoekende partijen geënt is op hun vrees om cliënteel en dus omzet te verliezen als gevolg van de vooropgestelde wijzigingen inzake verkeerscirculatie, zoals ook deels gematerialiseerd door de bestreden wegeniswerken.

De Raad stelt verder vast dat zij hun belang niet toespitsten op de aanwezigheid van of het risico op welbepaalde aanzienlijke milieueffecten als gevolg van het voorgenomen project en dit hetzij ten aanzien van het milieu in het algemeen, hetzij ten aanzien van de mens alleen. In die zin begrepen, treedt de Raad de opgeworpen exceptie van de afwezigheid van het rechtens vereiste belang bij het middel bij.

4

In zoverre de verzoekende partijen daarentegen opwerpen dat de m.e.r.-screeningsnota onvoldragen is, louter en alleen omdat de factor 'verkeer', in lijn met hun belang, niet beoordeeld werd en dit dan specifiek voor wat betreft de impact op hun cliënteel, kan hun standpunt niet begrepen worden. Een dergelijke impact is vreemd aan het doel van de milieueffectenrapportage in zoverre die door de verzoekende partijen gehekelde impact niet blijkt neer te komen op een eventuele toename of een schadelijke reallocatie van uitlaatgassen of andere stoffen. Het komt de Raad voor dat de factor 'verkeer', ontdaan van zijn milieubelastende invloed, geen in het licht van de milieueffectrapportage relevante factor is maar enkel in het kader van een mobiliteitsstudie aan bod dient te komen voor zover een dergelijke studie vereist is.

Het middel wordt, in de aangegeven mate bij gebrek aan belang, niet ernstig bevonden.

Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In een tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 27 en 28 van de Wet op de buurtwegen van 10 april 1841 (hierna Buurtwegenwet).

Naar het oordeel van de verzoekende partijen moest de in die bepalingen voorziene procedure tot wijziging of verlegging van een buurtweg doorlopen worden. De aanvraag voorziet volgens hen namelijk in het openbreken en de heraanleg van wegen die, voor wat betreft het Gemeenteplein, de Jan Mulsstraat, de Hendrik Drapsstraat, de Victor Soensstraat en de Wemmelsestraat, opgenomen werden als buurtweg in de Atlas der Buurtwegen. Het gaat daarbij respectievelijk om de buurtwegen nummers 14, 15, 16 en 32.

De verzoekende partijen houden voor dat de op de plannen voorziene wegen zich qua wegtracé niet schikken naar het tracé zoals dit blijkt uit de Atlas der Buurtwegen. Zij lichten toe dat de Kloosterstraat volgens die atlas een breedte heeft tussen de 5,5 en 4 meter terwijl de vergunde weg in de Kloosterstraat een breedte van 6,5 meter zal hebben. Hoewel een gedeelte van buurtweg nr. 24 op onwettige wijze werd verbreed, heeft de rest van de Kloosterstraat volgens de verzoekende partijen de officiële breedte van 4 à 4,5 meter behouden zoals blijkt uit de Atlas der Buurtwegen. Wat dat onwettig karakter betreft, stippen de verzoekende partijen aan dat op datum van die verbreding niet de gemeenteraad maar wel de deputatie bevoegd was om tot de verbreding te besluiten. Het wijzigingsbesluit van 27 november 1904 is volgens hen dan ook onwettig wegens bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de gemeenteraad. De verzoekende partijen vervolgen dat de weg in de Jan Mulsstraat volgens diezelfde atlas dan weer een breedte van tussen de 5 en 4,5 meter heeft, terwijl deze volgens de bestreden beslissing een breedte van 7 meter heeft. Ook het wijzigingsbesluit dat voor die straat werd uitgevaardigd door de gemeenteraad op 28 december

1933 is, net zoals het vermelde wijzigingsbesluit van 27 november 1904, onwettig en dit om dezelfde reden.

Of de aanvraag de bestaande toestand volgt, is volgens de verzoekende partijen niet relevant. Zij lichten toe dat conform rechtspraak van het Hof van Cassatie de vermelding van een buurtweg in de atlas enkel rechtsgevolgen heeft voor de daarin vermelde breedte en niet voor de ruimere breedte waarover die weg gebruikt wordt. Anders gesteld, zelfs wanneer de huidige wegenis in de praktijk ruimer is dan de wegenis zoals voorzien in de Atlas, dan nog dient de aanvraag zich te richten naar de breedte die de weg heeft volgens de Atlas. In zoverre het tracé gewijzigd wordt in vergelijking met de toestand zoals opgenomen in de Atlas der Buurtwegen moet volgens de verzoekende partijen de in de wet voorziene procedure doorlopen worden. Zij wijzen op rechtspraak van de Raad van State en de Raad die aangeeft dat een vergunning een bestaande buurtweg niet kan afschaffen zonder de daartoe in de Buurtwegenwet voorziene procedure te doorlopen. Aangezien die procedure niet doorlopen werd, moest de vergunning volgens hen geweigerd worden.

2. In haar nota met opmerkingen betreffende de vordering tot schorsing wijst de verwerende partij er in hoofdorde op dat de vergunningverlenende overheden slechts het statuut van een buurtweg moeten respecteren voor zover het tracé ervan conform is aan het tracé opgenomen in de Atlas der buurtwegen. Zij stelt niet in te zien hoe het behoud of de versmalling van het tracé een inbreuk zou kunnen vormen op de procedurevereisten voorzien in de buurtwegenwet. In dat verband wijst zij er op dat de verzoekende partijen net aangeven dat het bestaande tracé op verschillende plaatsen breder is dan datgene voorzien in de Atlas der buurtwegen. Ook verwijst de verwerende partij naar de behandeling van de bezwaren waarin uiteengezet werd dat het tracé niet wordt gewijzigd of verlegd zodat er enkel sprake is van een aanpassing van het gebruik wat niet onder de Buurtwegenwet valt. Op dit punt meent zij dat het tweede middel op een onjuist feitelijk uitgangspunt berust en bijgevolg ongegrond is.

In ondergeschikte orde verwijst de verwerende partij naar twee beslissingen houdende wijziging van de buurtwegen. Zij stelt dat de verzoekende partijen er een verkeerde lezing op nahouden van deze beslissingen in zoverre zij de onwettigheid daarvan inroepen. De verwerende partij wijst er op dat het enkele feit dat de gemeenteraad, veelal als initiatiefnemer, haar goedkeuring hecht aan die wijzigingsbeslissingen, niet betekent dat die beslissingen niet door het daartoe bevoegde bestuur zijn genomen. Ook stelt zij dat de verzoekende partijen voorbij gaan aan het onvolledige karakter van de online versie van de Atlas der buurtwegen, welke nog voortdurend wordt bijgewerkt. Tot slot acht de verwerende partij, gelet op het definitief karakter van die individuele rechtshandelingen, ook de toepassing van artikel 159 van de Grondwet niet langer mogelijk.

3. De eerste tussenkomende partij werpt in haar verzoek tot tussenkomst op dat de verzoekende partijen nalaten om concreet te bewijzen dat de breedte van sommige buurtwegen wordt gewijzigd ten opzichte van deze voorzien in de kaarten van de Atlas der buurtwegen. Zij haalt aan dat het daarin opgenomen kaartmateriaal niet *per se* representatief is aangezien navolgende wijzigingen daar niet op vermeld worden. Een grondig onderzoek van alle eventuele wijzigingsbeslissingen is volgens haar vereist. In dat verband stipt de eerste tussenkomende partij aan dat zij naar aanleiding van de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft aangetoond dat bijvoorbeeld de buurtwegen nummers 14 en 15 in het verleden werden gewijzigd. De door de verzoekende partijen voor het eerst in haar verzoek tot schorsing opgeworpen onwettigheid van

de wijzigingsbeslissingen met betrekking tot de buurtwegen nummers 24 en 15 merkt de eerste tussenkomende partij aan als een nieuw en niet ontvankelijk middel. Zij wijst daartoe op de inhoud van artikel 40, §9 DBRC-decreet.

In ondergeschikte orde merkt de eerste tussenkomende partij op dat zij nog wacht op bijkomende informatie, opgevraagd bij de gemeente Grimbergen. In het licht daarvan maakt zij voorbehoud met betrekking tot het tweede middel.

Wat de afwezigheid van een echte wijziging van het tracé betreft, sluit de eerste tussenkomende partij zich in essentie aan bij het betoog van de verwerende partij. Bijkomend werpt de eerste tussenkomende partij wel nog het gebrek aan belang bij het tweede middel op in hoofde van de verzoekende partijen. Het terugdringen van de breedte van de bestaande wegen tot de 'juridische' breedte brengt het opbreken en heraanleggen van een deel van de huidige wegenis met zich mee, waarmee niemand gediend is, ook de verzoekende partijen niet.

4. In haar verzoek tot tussenkomst sluit de tweede tussenkomende partij zich in essentie aan bij de weerlegging van het tweede middel door de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij. Zij stipt in dat licht bijkomend de restrictieve invulling aan van het begrip 'wijziging' zoals vermeld in artikel 28 van de Buurtwegenwet. Verder merkt zij ook nog op dat de vergunde nieuwe wegenis ter hoogte van de Kloosterstraat en de Jan Mulstraat met een breedte van 3,5 meter volledig binnen de breedte van de daar aanwezige buurtwegen blijft, respectievelijk aflopend van 5,5 meter naar 4 meter en van 5 naar 4,5 meter.

Beoordeling door de Raad

- 1.

  De verzeekende partijen entwikkelen een tweede middel in het
- De verzoekende partijen ontwikkelen een tweede middel in het licht van het volgens hen ten onrechte niet doorlopen van de in de Buurtwegenwet voorziene procedure tot afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg.
- 2. Met de tweede tussenkomende partij oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen op het eerste gezicht geen belang hebben bij hun tweede middel in zoverre de vernietiging op grond van dat middel het nadeel dat zij trachten af te wenden, niet kan voorkomen.

Zoals hoger reeds bij de beoordeling van het eerste middel werd vastgesteld, enten de verzoekende partijen hun belang op de wijzigingen inzake verkeerscirculatie en de volgens hen negatieve impact hiervan op hun cliënteel. Hun belang gaat in die zin in essentie terug op het door de gemeenteraad goedgekeurde mobiliteitsplan welke geen voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen aanvechtbare bestuurshandeling vormt. Het valt in het licht van het voorliggende verzoekschrift op het eerste gezicht niet in te zien welk belang de verzoekende partijen er zouden bij hebben dat de buurtwegen waarvan sprake in hun oorspronkelijke geringere breedte worden hersteld dan wel de formele beslissing wordt genomen tot aanpassing van die, in de feiten reeds aangepaste, buurtwegen of een dergelijke aanpassing desgevallend wordt geweigerd met behoud van de bestaande toestand en ten opzichte van de Atlas der Buurtwegen reeds gewijzigde toestand.

Indien op grond van dit tweede middel tot de vernietiging zou worden besloten, belet immers niets dat de gemeenteraad van de gemeente Grimbergen haar mobiliteitsplan in praktijk omzet aan de hand van aanvullende politieverordeningen die het gebruik van de gemeentewegen dan wel de buurtwegen beheersen. Een dergelijke politieverordening kan reeds in eenrichtingsverkeer voorzien zonder afbreuk te doen aan het statuut van een bepaalde weg als buurtweg en kan de bestaande breedte van de rijweg onverlet laten terwijl zij toch in een andere circulatie voorziet.

Het middel wordt, bij gebrek aan belang, niet ernstig bevonden.

Derde middel

1.

Standpunt van de partijen

artikelen 4.2.22 en 4.2.23 VCRO.

In hun derde en laatste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 42 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 (hierna: Gemeentedecreet).

Zij voeren aan dat het beheer van buurt- en gewone gemeentewegen onder de bevoegdheid van de gemeente als wegbeheerder valt. Het is volgens de verzoekende partijen dan ook zo dat enkel de gemeenteraad als wegbeheerder bevoegd was om in het voorliggende dossier als vergunningsaanvrager op te treden.

Hoewel de gemeenteraad, bij toepassing van artikel 4.2.25 VCRO, een beslissing over de zaak van de wegen heeft genomen, zou het volgens de verzoekende partijen immers nog steeds aan de gemeenteraad toekomen om concreet uit te werken en te bepalen hoe de heraanleg van het centrumgebied ingevuld wordt. Die bevoegdheid zou niet aan de eerste tussenkomende partij, de nv AQUAFIN, toekomen zodat de aanvraag geweigerd moest worden omwille van bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de eerste tussenkomende partij.

De verzoekende partijen voegen daar nog aan toe dat, aangezien de eerste tussenkomende partij ter zitting op 28 augustus 2017 aangaf de werken nog te moeten gunnen in oktober, zij zich ontegensprekelijk gedraagt als wegbeheerder, zonder daartoe over de nodige bevoegdheden te beschikken.

2. Onder verwijzing naar artikel 4.2.25, eerste lid VCRO wijst de verwerende partij er in haar nota met opmerkingen betreffende de vordering tot schorsing op dat de gemeenteraad op 27 april 2017 wel degelijk een beslissing heeft genomen over de zaak der wegen. Zij stelt dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, niet vereist is dat het gemeentebestuur of de gemeenteraad zelf een vergunning indient voor de uitvoering van wegenwerken. De verwerende partij verwijst daartoe op het zakelijk karakter en de vrije overdraagbaarheid van vergunningen op grond van de

3. De eerste tussenkomende partij sluit zich in haar verzoek tot tussenkomst, wat de weerlegging van het derde middel betreft, in essentie aan bij het standpunt van de verwerende partij. Zij wijst er bijkomend nog op dat de gemeenteraad, los van enige verplichting om zelf de aanvraag in te dienen, wel uitdrukkelijk heeft ingestemd met de uitvoering van de werken door de nv AQUAFIN. De eerste tussenkomende partij verwijst daartoe naar de gemeenteraadsbeslissing van 26 september 2013.

4. In haar verzoek tot tussenkomst sluit de tweede tussenkomende partij zich in essentie aan bij het betoog van de verwerende partij voor wat betreft de weerlegging van het derde middel. Zij stipt bijkomend onder meer aan dat een deel van de voorziene werken, namelijk de rioleringswerken, in opdracht van de nv AQUAFIN gebeurt en een ander deel, de heraanleg van de wegenis, in opdracht van de gemeente. Verder wijst zij er op dat de verwerende partij in elk geval ook niet bevoegd was om een eventuele bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de aanvrager na te gaan. De tweede tussenkomende partij meent in tegendeel dat enkel de onbevoegdheid van de verwerende partij zelf aanleiding zou kunnen geven tot een onwettigheid.

Beoordeling door de Raad

1.

Met hun derde en laatste middel bekritiseren de verzoekende partijen de wettigheid van de bestreden beslissing in het licht van de bevoegdheid van de gemeenteraad. De gemeenteraad was volgens hen als enige bevoegd om de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen.

2. Artikel 42, §1 Gemeentedecreet luidt als volgt:

"§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden, bepaald in artikel 2."

Artikel 2 Gemeentedecreet luidt onder meer als volgt:

"De gemeenten beogen om op het lokale niveau bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied. Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet zijn ze bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang voor de verwezenlijking waarvan ze alle initiatieven kunnen nemen."

3. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, vloeit uit de bovenstaande bepaling niet voort dat de gemeenteraad en de gemeenteraad alleen bevoegd zou zijn om vergunningsaanvragen in te dienen die betrekking hebben op wegen op haar grondgebied.

Overeenkomstig het op de aanvraag toepasselijke artikel 4.2.22, §1 VCRO hebben stedenbouwkundige vergunningen een zakelijk karakter en worden zij verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten. Principieel staat niets dan ook de vergunningverlening aan anderen dan de betrokken gemeente, met betrekking tot goederen die aan die gemeente toebehoren, in de weg.

Artikel 4.2.25 VCRO waarborgt evenwel de beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad bij wegeniswerken. Het komt aan die gemeenteraad toe een beslissing over de zaak van de wegen te nemen telkens een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning wegeniswerken omvat waarover zij bevoegd is. Overeenkomstig deze bepaling komt het aan die gemeenteraad toe om zich over die werken uit te spreken alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat een beslissing over de zaak van de wegen, als vermeld in artikel 4.2.25 VCRO voorligt.

De opvatting als zou alleen de gemeenteraad als vergunningsaanvrager kunnen optreden, ongeacht het voorhanden zijn van de conform artikel 4.2.25 VCRO vereiste beslissing over de zaak van de wegen, faalt naar recht.

Het middel wordt niet ernstig bevonden.

B. Hoogdringendheid

Bart VOETS

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen geen ernstige middelen aanvoeren, is een onderzoek naar de hoogdringendheid niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
- 2. De uitspraak over de kosten van het beroep wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
- 3. De Raad legt de kosten van elke tussenkomst in de procedure tot schorsing, bepaald op 100 euro elk, ten laste van elke tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare z	zitting van 27 februari 2018 door de tweede kamer.
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de tweede kamer,

Hilde LIEVENS